

[Tom Behnke]

har mindre end 0,8 promille i blodet, men ikke kan føre køretøj på fuldt betryggende vis, er det også ulovligt. Så vi har det forebyggende princip med inde i billedet.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er da helt korrekt, hvad hr. Tom Behnke siger, men folk ved det bare ikke. Mange er ikke klar over, at de kan blive draget til ansvar, selv om de ikke har den promille. Men det er forkert, hvis man opgiver at forklare den psykologiske værdi i, at man bør drikke mindre. Jo lavere grænsen er, desto klarere er det, at man må drikke mindre, og jo mere sikker bliver man i trafikken. Så enkelt er det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

25) Første behandling af lovforslag nr. L 129:

Forslag til lov om foranstaltninger mod alkoholmisbrug.

Af sundhedsministeren (Ester Larsen).
(Fremsat 29/11 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Qvist Jørgensen (S):

Der skal ikke være nogen tvivl om, at den følelse, der især præger os ved behandlingen af dette lovforslag, er en dyb irritation over den klare modarbejdelse af såvel folkestyret som Folketingets flertal, som vi er udsat for. Blandt det meget, der irriterer og provokerer os, skal

jeg nævne, at vi trods et klart tilsagn herom ikke er blevet indkaldt til et ordførermøde inden udsendelsen af høringsmaterialet. Vi har tværtimod oplevet, at ministeren udsender et høringsmateriale, der rummer de værste tænkelige dele af materialet. Dette medførte noget nær en telefonstorm fra høringsparterne, og hvad værre er, noget nær en blokering af det oprindelig vedtagne beslutningsforslag – i øvrigt en forståelig reaktion, når man ser på de skyhøje og urealistiske tal, ministeren jonglerer med.

Lad mig klart sige, at jeg er enig i, at hvis der virkelig var udgifter i den angivne størrelse, er det helt forståeligt, at man kræver DUT-princippet overholdt. Men det er altså mildest talt forkerte og manipulerede, med andre ord op- pustede tal, man har udstyret høringsparterne med.

Det var først, da høringsparterne begyndte at reagere, at vi overhovedet fik at vide, at ministeren udsendte et lovudkast på trods af det tilsagn om et forudgående møde, ministeren gav, da beslutningsforslaget blev vedtaget den 28. maj 1991. Denne metode måtte vi naturligvis reagere meget kraftigt på, og det skete den 5. november med et meget præcist brev fra Socialdemokratiets sundhedspolitiske ordfører, hr. Torben Lund, til ministeren.

I dette brev sagde vi bl.a., at vi beklagede indholdet i ministerens udkast; vi beklagede, at udkastet blev udsendt uden forud afholdt ordførermøde; vi beklagede, at høringsparterne ville komme til at forholde sig til et lovudkast, som hverken de partier, der vedtog beslutningsforslaget, eller regeringen selv kan støtte; vi beklagede, at ministeren unødigt ulejliger høringsparterne; vi insisterede på, at ministeren måtte tilbagekalde sit høringsmateriale, hvad ministeren vist i øvrigt heller ikke har gjort.

Til trods for dette meget alvorlige brev varede det næsten 14 dage, inden der blev indkaldt til ordførermøde, og for at gøre det fuldkomment blev vi indkaldt hver for sig, så man kunne forsøge sig med de gammelkendte del og hersk-metoder. Men den gik ikke, og metoden vil heller ikke lykkes fremover.

Da vi endelig nåede frem til vort møde med ministeren, medbragte vi en lang række ændringsforslag og præciseringer, som vi naturligvis ønskede at gennemgå med ministeren,

[Qvist Jørgensen]

og vi kunne samtidig meddele ministeren, at i det omfang ministeren ikke ville inddrage disse forhold i sit lovforslag, måtte ministeren forvente, at et flertal ville fremsætte dem som ændringsforslag til lovforslag nr. L 129. Det skal retfærdigvis nævnes, at ministeren har taget en beskedent del, nemlig fire områder, med i det endelige lovforslag, men med hensyn til resten er vi i den barokke situation, at ved et lovforslag, der tager sit udgangspunkt i et vedtaget beslutningsforslag, skal det flertal, der vedtog beslutningsforslaget, præcisere hvad sagerne drejer sig om.

Selv om det er sagt gang på gang, må jeg altså gentage, at et flertal bestående af Kristeligt Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet vil tilføre et stort og trængende område en beskedent ressourceforøgelse på 50 mio. kr. Vi har på intet tidspunkt ønsket at brænde 500-600 mio. kr. af i et bureaukratisk system, som ministeren påstår. Det er helt urimeligt, det er at skyde os motiver i skoene, som vi slet ikke er i besiddelse af, tværtimod er vi meget ansvarsbevidste, men det er den mest betænkelige af de lurvede metoder, der er bragt i anvendelse. Skulle vi ikke se at få disse metoder stoppet og koncentrere os om det væsentlige, det, der drejer sig om, nemlig at skaffe et trængende område et beskedent beløb uden indførelse af unødigt bureaukrati?

Karen Højte Jensen (KF):

Regeringen er blevet pålagt at fremsætte det foreliggende forslag af Socialdemokratiet, Socialistisk Folkeparti og Kristeligt Folkeparti, så det vil givetvis ikke overraske, når jeg afviser forslaget.

Det Konservative Folkeparti ser som forslagsstillerne til det oprindelige beslutningsforslag med stor alvor på alkoholmisbrug og ønsker både en seriøs forebyggende indsats og en tilsvarende behandling, men forslaget her bygger på den filosofi, at jo flere ansatte og jo flere organer, des bedre resultater opnår man. Det tror vi faktisk ikke på. Vi finder forslaget bureaukratisk og detaljeregulerende, og vi mener, at den lokale indsats skal baseres på lokale behov som nu og ikke på detaljerede centralt fastsatte regler.

Jeg forstod på hr. Qvist Jørgensen, at forslaget overhovedet ikke skulle ind i DUT-forhandlingerne. Det betyder så, hr. Qvist Jørgen-

sen, at dette forslag ikke koster amter og kommuner én eneste krone, men når jeg ser på det oprindelige beslutningsforslag, står der, at hver kommune skal nedsætte et forebyggelses- og bevillingsnævn, der får bistand fra kommunale alkoholkonsulenter, og også i amterne skal der ske ansættelse af konsulenter. Hvordan kan det gå op i en højere enhed med hr. Qvist Jørgensens udsagn om, at det ikke ville koste en krone, fordi det slet ikke kommer ind i DUT-forhandlingerne? Hvad koster så det forslag, Socialdemokratiet vil have vedtaget her?

Jeg er klar over, at jeg nok er inde på noget andet end det, der lå i beslutningsforslaget, men jeg vil også gerne vide, hvilke initiativer der nu skal gennemføres i stedet for dem, der lå i beslutningsforslaget, for det var ikke det, hr. Qvist Jørgensen beskæftigede sig mest med i sin tale.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Nøglepunktet er jo præcis det samme, som vi både har sagt til ministeren og sagde fra denne talerstol, da beslutningsforslaget blev vedtaget: Vi skal gøre brug af de ressourcer, der i forvejen findes – eller i hvert fald burde være til stede – i langt de fleste kommuner og amtskommuner, og derfor vil der ikke, i hvert fald ikke i nogen nævneværdig grad, være anledning til overhovedet at bringe DUT-princippet ind, når vi taler om en fond på 50 mio. kr.

Jeg sagde ikke før, at jeg fuldstændig udelukkede det, for det var jeg slet inde på. Jeg sagde, at hvis vi taler om ministerens oplæg på 500-600 mio. kr., er det da klart og indlysende, at DUT-princippet må med ind i overvejselsen, det er vi enige med høringspartnerne i. Men de har altså kun haft lejlighed til at udtale sig på et svært forkert materiale i forhold til de beslutninger, der blev truffet den 28. maj 1991.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg tror altså, det drejer sig om, at hr. Qvist Jørgensen simpelt hen ikke ved, hvad der ligger i DUT-princippet. På den ene side bliver det sagt, at man overhovedet ikke skal ind i de forhandlinger, fordi der ikke er behov for det,

[Karen Højte Jensen]

og på den anden side siger hr. Qvist Jørgensen noget med 50 mio. kr.

Jeg savner totalt at få at vide fra hr. Qvist Jørgensens side, hvilke initiativer der nu skal pilles ud af det beslutningsforslag, som er grundlaget for dette lovforslag. Hvad er det for initiativer, der er tale om?

Og hvis hr. Qvist Jørgensen mener, at amter og kommuner i virkeligheden ikke skal bruge flere ressourcer, hvad er så baggrunden for, at vi herindefra skal give detaljerede regler for, hvad de lokale politikere skal gøre, hvis de oprindelige forslagsstillere får dette forslag vedtaget? Jeg forstår det sådan, at hr. Qvist Jørgensen ikke har tillid til de folkevalgte amtspolitikere og kommunalpolitikere, herunder de socialdemokratiske, men jeg mener faktisk, at de har lige så stor forstand på at tilrettelægge en alkoholpolitik som folketingsmedlemmerne, der befinder sig så langt fra de lokale samfund.

Mariann Fischer Boel (V):

Uden om regeringen vedtog Socialdemokratiet, SF og Kristeligt Folkeparti i foråret et beslutningsforslag om en alkoholpolitik, og nu har sundhedsministeren udformet et lovforslag helt i overensstemmelse med de beslutninger, der blev truffet.

Forslaget er uden tvivl et udtryk for gode intentioner om at forebygge et alt for stort alkoholmisbrug, men det er så også stort set det eneste positive, vi kan sige om forslaget fra Venstres side.

På trods af intentionerne mener vi ikke, at det er den rigtige måde at gribe tingene an på. Der skabes et utroligt yderligere bureaukrati med dannelsen af en alkoholfond, af forebyggelses- og bevillingsnævn med en hel selvstændig kompetence. Det er hele den traditionelle administrative pyramide, vi bygger op, med deraf følgende offentlige udgifter, og det er efter Venstres opfattelse ikke den rigtige vej at gå.

I mange kommuner klares opgaverne jo rent faktisk i dag i det eksisterende regi, nemlig af ungdoms- og beskæftigelseskonsulenterne. Og man betragter det jo ikke som et isoleret problem, men dér indgår det i de foranstaltninger, man i øvrigt har i kommunen.

Så kan jeg ikke forstå, at beløbsstørrelserne kan komme bag på hr. Qvist Jørgensen. Forsla-

get er jo som sagt udarbejdet i overensstemmelse med beslutningsforslaget, og der står også i lovforslaget, at der skal afsættes 50 mio. kr. i en central fond. Men derudover skal kommunerne på deres årlige budgetter afsætte mindst 70 kr. yderligere pr. indbygger, og der ligger også en udgift i amtsregi. I alt er udgifterne, som hr. Qvist Jørgensen også nævnte, på mindst ½ mia. kr., og efter Venstres mening er der ikke antydning af sammenhæng mellem den økonomiske indsats og de resultater, der kan opnås.

Mange virksomheder har jo allerede selv taget fat på problemerne, og også arbejdsmarkedets parter er gået aktivt ind i en forebyggelsesdebat. Ligeledes har mange virksomheder i dag formuleret en alkoholpolitik som et helt naturligt led i deres personalepolitik, og jeg er også helt sikker på, at det er den vej, vi skal gå, hvis vi skal få noget effektivt ud af det her. Vi skal jo påvirke holdningerne med den sunde fornuft og ikke gennem lovgivning.

Når man læser bemærkningerne til lovforslaget, må man hæfte sig ved, at hverken Kommunernes Landsforening eller Amtsrådsforeningen har modtaget det særlig positivt. KL er enige i, at man ikke kan se isoleret på problemet, og så er forslaget jo i øvrigt også helt i modstrid med de seneste års udvikling mod et øget kommunalt selvstyre. Det er altså ikke nok at komme med nogle gode intentioner til løsning af problemet; hvis de parter, der er berørt af forslaget og skal effektuere det, ikke er positive over for det, så mener vi, at det er et håbløst foretagende at gå ind i.

Venstre kan altså ikke tilslutte sig forslaget.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlson):

Hr. Qvist Jørgensen for en kort bemærkning, og jeg beder om, at man af hensyn til den kommende debat markerer, når man skal have ordet.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Som jeg nævnte før, er der jo allerede på nuværende tidspunkt udarbejdet en lang række ændringsforslag til ministerens lovforslag, og jeg havde ikke forestillet mig, at man her ved førstebehandlingen skulle annoncere alle disse ændringsforslag. Det mener jeg må finde sted i forbindelse med udvalgsarbejdet, det må vel være det mest naturlige.

[Qvist Jørgensen]

Men allerede i beslutningsforslaget var der jo nogle klare antydninger af, hvordan vi ville bruge væsentlige dele af de 50 mio. kr. til inspirerende igangsættende arbejde uden på nogen måde at gribe ind i hverken kommunernes eller amtskommunernes frie ret til at styre deres egne områder. Selvfølgelig tror vi også, som både fru Mariann Fischer Boel og fru Karen Højte Jensen gav udtryk for, at man kan gøre det på lokalt plan, men vi ved, at der mangler kroner til at tage nogle nye initiativer, og det er det, vi godt vil give mulighed for; at man kan trække på en fond, der indeholder 50 mio. kr.

Birgitte Husmark (SF):

Det lovforslag, vi behandler nu, bærer præg af en absolut ikkeeksisterende samarbejdsvilje hos en absolut passiv minister, og dermed er der gjort dansk alkoholmisbrugspolitik en bjørnetjeneste.

I maj 1991 vedtog et flertal i Folketinget et godt og brugbart beslutningsforslag, som ministeren fik til opgave at udmønte i lovtæst. Efter vedtagelsen tilkendegav ministeren endda, at hun ville tage kontakt til flertallet med henblik på udarbejdelsen af et sådant lovforslag. Men det skete ikke, tværtimod udarbejdede ministeren selv et lovforslag, hvori alle bemærkningerne fra beslutningsforslaget var indarbejdet sammen med en maksimal vurdering af de bureaukratiske og økonomiske konsekvenser, det ville få, og derefter blev forslaget sendt til høring i de kommunale og amtskommunale organer. Ganske vist har ministeren selv den uvane at lovgive via bemærkningerne, men derfra og så til at benytte andres bemærkninger til et forslag som udtryk for, at de skal overføres til paragrafferne, er der ligegodt et langt spring.

I bemærkningerne til beslutningsforslag nr. B 49, der danner grundlaget for ministerens makværk, står der således et udmærket afsnit, der indledes således:

»Der kan oprettes nye tilbud, og tilbudene på den enkelte institution skal gøres differentierede både med hensyn til form og indhold, således at mange forskellige behov kan tilgodeses. Der skal således være mulighed for behandling hjemme, ambulant behandling, døgnophold og anonym rådgivning/behandling.«

Dette idekatalog, som jeg opfatter det, har foranlediget ministeren til at fabrikere en særlig paragraf, så det nu skal lovfæstes, at der skal være disse muligheder, og det har selvfølgelig aldrig været meningen med bemærkningerne. Det har i hvert fald ikke været min mening, da jeg tilsluttede mig beslutningsforslaget, bortset fra at jeg synes, at det er rigtigt, hvad der står i bemærkningerne.

Med hensyn til forslaget i øvrigt har det jo stadig væk mangler, som SF tidligere har påpeget i beslutningsforslagets bemærkninger. Alle former for misbrug skal ses som et samlet problem, alkoholmisbrug skal ikke ses isoleret fra andet misbrug, og derfor har vi specielt været glade for den del af forslaget, som omhandler en alkoholfond.

Men til slut skal jeg sige, at jeg også ser frem til at få inspiration fra det udvalg, som er nedsat i Amtsrådsforeningens regi, og som står lige over for at skulle aflevere resultatet af deres arbejde. Det er spændende ting, der kommer på bordet, og det skal vi da selvfølgelig også tage med i vores arbejde. Men på baggrund af de bemærkninger, der er faldet indtil nu, ser jeg frem til et meget stort arbejde for at få noget fornuftigt ud af ministerens produkt.

Køpke Christensen (FP):

Tredje gang er lykkens gang. Det hørte vi fra hr. Qvist Jørgensen, da beslutningsforslaget fra Kristeligt Folkeparti, SF og Socialdemokratiet blev vedtaget i foråret 1991.

Jeg må sige, at vi stadig væk har den samme holdning som dengang, uanset hvor tit man fremfører disse tanker. Vi kan ikke støtte hele filosofien bag dem, vi må afvise forslaget endnu en gang. Vi tror ikke på, at forslaget vil få nogen virkning overhovedet i forhold til de økonomiske midler, der skal anvendes.

Jeg vil godt i den forbindelse sige til hr. Qvist Jørgensen, at jeg er også lidt uforstående, når man tilkendegiver, at det ikke vil medføre yderligere udgifter. Det, der måske reelt ligger bag hr. Qvist Jørgensens opfattelse, er, at man vil gøre brug af de nuværende ansatte i amtterne osv., men det giver altså ekstra arbejdsbyrder, og det skal jo også betales. Det vil altså gå ud over andre områder.

Som andre ordførere også har været inde på, er der jo også misbrug på andre områder, og derfor synes jeg, det er forkert at betragte alko-

[Køpke Christensen]

holmisbrug som et isoleret problem. Det har KL også udtalt, forstår jeg, og heri er jeg ganske enig. Det vil også medføre ekstra offentlige udgifter, og derfor har vi ikke meget sympati for forslaget. Selve intentionerne om at bekæmpe alkoholmisbruget tror jeg sådan set ikke der er nogen uenighed om her i salen, men hvordan griber vi problemerne an? Jeg tror, at uanset hvor meget man vil ofre på at nedsætte forskellige komiteer og grupper osv., der skal arbejde med disse ting, kommer vi ikke på noget tidspunkt alkoholmisbruget eller andre former for misbrug til livs.

Jeg synes også, vi savner lidt yderligere forklaringer med hensyn til økonomien, og det vil jeg da gerne spørge hr. Qvist Jørgensen om. Hvis det er sådan, at man kan iværksætte disse store indsatser, uden at det kommer til at koste ekstra, synes jeg, det lyder meget positivt, men Fremskridtspartiet tror bare ikke på det.

Så uanset at dette forslag er sammenstykket af sundhedsministeren til dels – og jeg understreger til dels – i samarbejde med partierne bag flertallet for beslutningsforslaget, vil Fremskridtspartiet absolut ikke blande sig i kampen. Det må blive en sag mellem sundhedsministeren og de implicerede partier.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil sådan set gerne takke for en enkelt af hr. Køpke Christensens bemærkninger, nemlig at hvis ikke det kostede mere end 50 mio. kr., ville hr. Køpke Christensen se ret positivt på det. Og jeg kan fortælle hr. Køpke Christensen, at forslaget vil koste 50 mio. kr., hverken mere eller mindre. Og det vil endda ikke engang komme til at koste 50 mio. kr., fordi det er en særlig afgift, som skal findes over spiritusafgifterne på en eller anden facon, så vi får 50 mio. kr. hjem i kassen. Derfor vil det hverken koste mere eller mindre.

Når man fra forskellige sider har sagt, at det vil blive dyrt ude i kommunerne, er det selvfølgelig, fordi forebyggelses- og bevillingsnævnet skal virke i nøje tilknytning til de mange mennesker, der i dag beskæftiger sig med alkoholproblemer i socialforvaltningerne. Hvis man tager en kommune med otte socialrådgivere, som det er tilfældet mange steder, vil jeg vove den påstand, at samtlige otte beskæftiger sig med medborgere, som har alkoholproblemer.

Vi tænker os, at man i stedet siger, at en eller to personer i denne kommune skal beskæftige sig med de ting, der skal foregå i forebyggelses- og bevillingsnævnet, og det vil netop betyde, at kommunerne ikke bliver pålagt yderligere udgifter. Der skal ikke ansættes nogen konsulenter, som ministeren gerne vil prøve på at fremstille det. Det er simpelt hen kun noget, som ministeren har fremført, jeg vil sige i ond mening, netop for at fortælle Folketinget, at dette forslag koster 500 mio. kr.

Jeg har ikke mere tid nu, men jeg får sikkert lejlighed til at få ordet i 5 minutter på et lidt senere tidspunkt.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg ved ikke, om jeg har lavet en fortalelse – det kan vi så se i referatet af forhandlingerne senere – men jeg erindrer ikke, at jeg har sagt, at hvis det bare holdt sig inden for de 50 mio. kr., ville jeg acceptere det. Jeg understregede endda – det er jeg ret sikker på – at hvis det ikke havde økonomiske konsekvenser, kunne vi være positive over for det.

Vedrørende det, der blev fremsat af hr. Hans Jørgen Jensen, vil jeg sige, at jeg er godt klar over, at man pusler med ekstra afgifter, og det er jo så nemt bare at sige, at bare vi lægger ekstra afgifter på, har vi økonomien i orden. Men jeg synes, det er alt, alt for nemt, og det er en grundlæggende filosofi, jeg ikke på nogen måde kan acceptere. Vi har jo også gang på gang set, at der er problemer i forhold til EF med spiritusafgifterne i hvert fald, og det bliver nok værre og værre, jo længere vi bevæger os frem mod det, Socialdemokratiet og regeringen jo ønsker, den politisk-økonomiske union osv. Jeg kan absolut ikke billige det synspunkt, at man bare kan lægge ekstra afgifter på. Hvorfor skulle de, som hører hjemme i de lavere sociale lag her i samfundet, ikke også have muligheder for at hygge sig i ny og næ med en lille én? Det synes jeg da absolut. Socialdemokratiet må også kunne acceptere, at de laveste lag i samfundet skal have lov til at hygge sig med alkohol. Det forhindrer man ved at gøre det dyrere og dyrere for dem også i deres fritid at have lidt ud af det.

Så jeg kan overhovedet ikke følge hr. Hans Jørgen Jensens og Socialdemokratiets holdninger på dette område. Det går stik imod det,

[Køpke Christensen]

som Socialdemokratiet i hvert fald udadtil udtaler at de står for – de socialt dårligst stillede og de laveste lag i samfundet.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Efter hr. Køpke Christensens sidste bemærkninger kunne jeg godt have brug for en lang bemærkning nu og ikke bare en kort. Men jeg vil afstå fra at gå ind i en diskussion om, hvad hr. Køpke Christensen tror han ved om Socialdemokratiets alkoholpolitik i forhold til de laveste lag i samfundet.

Jeg markerede for at give den oplysning, som jo ikke er ny, at der både ved fremsættelsen af beslutningsforslaget og nu også i skitserne til ændringsforslag ligger formuleringer om, hvorledes man kunne forestille sig at disse 50 mio. kr. – og i første omgang 75 mio. kr. – kunne anvendes. Men vi har hele vejen igennem været meget lidt kategoriske på det område. Vi har brugt ordet ønske. Vi har sagt, at det her er en skitse, og at man kunne forestille sig en fordeling på den og den måde, netop for ikke at lægge os for fast og med et lille flertal majorisere noget igennem. Vi har lagt op til, at vi kunne få nogle fornuftige drøftelser med hinanden om, hvordan vi mest hensigtsmæssigt kan få mest muligt ud af disse nye 50 mio. kr. inden for alkoholområdet. Og hvad oplever vi? Kunstige oppudsninger og kedelige bemærkninger, må jeg nok sige, i lovforslaget.

Jeg kan nå at sige til hr. Køpke Christensen – selv om det er sagt før, og så må jeg håbe på, at det på et eller andet tidspunkt trænger ind – at uanset hvad der sker i 1993, uanset hvad der sker på lidt længere sigt omkring EF-situationen, er vi stadig væk af den opfattelse, at en målrettet afgift, der har et socialt sigte, i hvert fald vil være noget af det sidste, der ville blive fjernet i EF-regi. Derfor er det i virkeligheden ret smart, at vi foreslår denne afgift.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Det lyder faktisk både på hr. Qvist Jørgensens og på hr. Hans Jørgen Jensens udsagn her, som om man nu er på vild flugt fra det, der lå i beslutningsforslaget. Jeg forstår det sådan, at man fandt de bemærkninger, der var til beslutningsforslaget, plus selve beslutningsfor-

slagets indhold oppustet. Jeg forstod på hr. Hans Jørgen Jensen, at der slet ikke var tale om konsulenter. Så kan jeg simpelt hen ikke begribe, at man har vedtaget det beslutningsforslag, for af beslutningsforslagets bemærkninger fremgår det helt klart, at det forudsætter, at der er kommunale konsulenter; og der står, at der skal ansættes et nærmere bestemt antal konsulenter i amterne, og man ønsker også et forebyggelses- og bevillingsnævn. Skal jeg forstå det sådan, at man nu er ved at pille de tre konkrete temaer ud og sige, at det alene drejer sig om en alkoholfond på 50 mio. kr., og så skal man faktisk ikke pålægge kommunerne noget som helst?

Jeg synes, det er fair nok, at man har ændret holdning. Men at komme her og sige, at vi andre ikke har forstået det ret, når vi taler om kommunale og amtskommunale konsulenter, mener jeg er at skyde helt over målet, for det er faktisk det, der er besluttet. Og det kan godt være, at man fortryder det. Det er så fint nok.

Så vil jeg gerne spørge til finansieringen af de 50 mio. kr. Nu kunne jeg forstå på hr. Hans Jørgen Jensen, at det var spiritusafgifter. Kunne vi få det uddybet lidt? Der ligger en finanslovaftale, og jeg opfatter da i hvert fald Kristeligt Folkeparti som et økonomisk særdeles ansvarligt parti, som også sørger for finansieringen af de udgifter, man er med til at vedtage. Kunne vi få præciseret her: Hvilke afgifter er det, de tre partier nu er enige om skal ligge til grund for finansieringen af denne alkoholfond, som jeg nu må forstå at dette forslag nærmest har indskrænket sig til i dette øjeblik?

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Køpke Christensen, at jeg forstod også i anden omgang, at hvis det var 50 mio. kr., det drejede sig om, kunne man godt være positiv fra Fremskridtspartiets side. Det har jeg noteret mig med glæde.

Jeg skal også meddele, at vi indkasserer over 6 mia. kr., næsten 6,5 mia. kr., om året på spiritusafgifter. En af årsagerne til, at vi netop har fået mulighed for at få et forslag af denne karakter – i hvert fald for Socialdemokratiets vedkommende – er jo, at vi får nedsættelse af afgifterne i EF, sådan at man vil komme ned på ca. 6 mia. kr. i indtægter, det vil sige meget mindre i indtægt på spiritusafgifterne end før.

[Hans Jørgen Jensen]

Og hvis man så tænker sig, at man skal bruge 50 mio. kr., svarer det til ca. 0,8 pct. eller måske 0,9 pct. af det provenu, staten får ind på spiritusafgifter. Det synes jeg egentlig godt man kunne gøre, når staten ved, at når man sætter afgifterne ned, øges alkoholmisbruget i en sådan grad, at der så opstår mange af de skader, som vi talte om før, bl.a. i forbindelse med promillegrænsen.

Derfor kan jeg sige, at efter vores mening har vi ikke sagt noget om, at der skulle ansættes en hel række nye mennesker i disse stillinger. Vi har sagt, at man selvfølgelig kan anvende dem, der er der i forvejen, og derfor er der ikke nogen ændring i vores opfattelse, hvad det angår. Men det skal jeg komme nærmere ind på, når jeg får mine 5 minutters taletid.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Man kan jo vende og dreje det her – hvor mange procent og hvor mange øre der bliver lagt på en flaske spiritus osv. – men jeg er grundlæggende ganske uenig i hele princippet om bare at lægge afgifter på.

Jeg vil også gerne sige med hensyn til det sociale sigte: Hvad er et socialt sigte? Det er sådan noget diffust noget. Er det et socialt sigte for Socialdemokratiet, at der skal ske en indskrænkning af forbruget for de dårligst stillede i samfundet? Jeg går ud fra, at det ikke er Socialdemokratiets sigte, men hvis det er det, der er grundlaget for det – at begrænse forbruget for de dårligst stillede – er dette forslag helt skævt.

Jeg mener, at med et socialt sigte må også forstås, at man eventuelt kan være med til at udvide forbruget for de dårligst stillede – og det er det, det handler om – ved at få afgifterne væk, længere ned, ved at få, som vi har sagt gang på gang, hævet den skattefrie bundgrænse osv. Det gøres ikke ved bare igen og igen at pålægge nye afgifter og indirekte skatter. Det er derfor, vi tager ganske alvorlig afstand fra det her, for vi tror ikke det mindste på det. Vi har set det på andre områder. Man siger, at det koster så og så meget, og når hele proceduren et startet, ved vi godt, hvad det ender med.

Jeg vil gerne endnu en gang spørge hr. Qvist Jørgensen: Hvad er så meningen, når det absolut ikke skal koste ekstra? Skal de mennesker, der er ansat i amter osv., bare beskæftige sig med disse problemer samtidig med de andre

arbejdsopgaver, de har i dag? Skal der sker en udvidelse af deres arbejdsopgaver? Det kan vi godt blive enige om. Hr. Qvist Jørgensen nikker, så jeg går ud fra, at vi er enige om det. Derfor er det efter vores opfattelse ganske skævt. Dette her vil medføre øgede udgifter.

(Kort bemærkning).

Karen Højte Jensen (KF):

Hr. Hans Jørgen Jensen har nu gentagne gange talt om nye afgifter, og det er jo også sådan, at Socialdemokratiet netop har indgået en finanslovaftale.

Jeg vil gerne spørge, om hr. Hans Jørgen Jensen har sin egen lille finanslovaftale med nogle, som vi andre ikke ved noget om. Har Socialdemokratiet fået grønt lys fra de øvrige finanslovp partnere til at indføre nye afgifter på spiritus?

(Kort bemærkning).

Birgitte Husmark (SF):

Jeg tror, der er brug for en vis opklaring med hensyn til, hvem der forstår hvad ved socialt sigte, og hvad der ligger i det her forslag.

Jeg vil gerne sige til hr. Køpke Christensen, at efter SF's mening er dette et forslag, der har et socialt sigte på den måde, at det retter sig imod et misbrug. Og et misbrug er ikke noget, der kan kobles til bestemte sociale grupper. Derfor har det efter vores mening et helt bredt sigte. Der findes misbrug, og der findes sørgelige skæbner, der er bukket under i misbrug, i alle sociale lag, og derfor er det på den led, vi forstår at forslaget har et socialt sigte.

(Kort bemærkning).

Hans Jørgen Jensen (S):

Fru Karen Højte Jensen spørger, om jeg har en speciel finanslovaftale. Dertil vil jeg svare, at det har jeg ikke. Jeg kan sige, at dette spørgsmål slet ikke har været med inde i disse finanslovforhandlinger.

Tidspunktet for lovens ikrafttræden skal vi også have set på. Ministeren mener, at man først skal kigge på finansieringen til næste år, altså endda helt frem i efteråret 1992. Det skal man selvfølgelig ikke. Jeg tror ikke rigtig, at det kommer til at indgå i disse finanslovforhandlinger, så fru Karen Højte Jensen skal ikke tage på weekend med sådanne tanker i sindet.

Addi Andersen (CD):

Dette lovforslag har været fremsat før, og CD's holdning til det er stadig den samme. Intentionerne i forslaget kan være gode nok, men CD er ikke enig i, at nedsættelse af flere nævn og udvalg vil hjælpe det mindste mod alkoholmisbrug.

Det er oplysning om, hvad der kan ske ved misbrug, der skal til, helst så tidligt som muligt. Ja, man burde faktisk have det ind med modermælken. Det har længe undret mig, at der har været kampagner mod narkotikamisbrug og om faren ved HIV-smitte, men faren ved alkoholmisbrug har man ikke rigtig fokuseret på. Men jeg ved, at skolerne har taget emnet op, og det er efter min mening her, man skal sætte ind.

Alkoholmisbrug koster samfundet mange penge og er skyld i megen vold både i hjemmet og på gaden. Vi er her i Danmark så heldige at have frivillige organisationer, der gør et stort arbejde for de mennesker, der er kommet ud i et misbrug. Disse organisationer bør have al den støtte, man kan give dem. Men det vigtigste er forebyggelse og oplysning, og det er jeg overbevist om at amter og kommuner er klar over. På arbejdspladserne har man også fået øjnene op for problemet.

CD kan ikke støtte forslaget, da vi som ministeren heller ikke mener, at virkningen kan stå mål med de udgifter, man med dette forslag vil påføre det offentlige.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det er en ret pudsig situation, vi er i, at der ikke er nogen, der kan støtte lovforslaget.

Men lovforslaget vil jo danne baggrund for det arbejde, vi skal videre med. Det kan da godt være, at der ligger nogle misforståelser og måske nogle forskellige fortolkninger i det, det vil der ganske givet gøre. Men det, der er det væsentlige, er selvfølgelig, at vi får gjort noget på området.

Op med hensyn til finansieringen: Jeg vil straks sige, at vi er et finanslovparti, vi er et ansvarligt parti, men vi skal gerne finde øgede indtægter, vi må bare ikke finde udgifter, uden at vi finder finansiering for dem. Det vil sige; at for Kristeligt Folkeparti er det helt klart, at hvis dette forslag skal igennem, skal det finansieres uden ekstra udgifter. Vi har bl.a. reklameafgiften, som vi selvfølgelig kører frem

med, men vi er parat til at drøfte andre ting. Man kan ikke bruge de penge, man allerede har brugt én gang. De penge er der disponeret over, og de hører ikke hjemme her. Det håber jeg man helt klart har forstået.

Jeg tror, mange efterhånden er klar over, at alkoholproblemet er et af vores mest alvorlige og største problemer. Der er én ting, der glæder mig, og det er at opleve, at amterne i dag taler om ansvarlighed og holdninger. Jeg har jo talt om holdninger næsten hele min tilværelse, men måske ikke vundet så megen genlyd for det. Derfor er det dejligt at mærke, at man nu erkender, at skal man nå nogle resultater i alkoholbekæmpelse og misbrugsbekæmpelse, skal der holdninger og ansvarlighed til. Det er også derfor, vi fra Kristeligt Folkeparti altid har prioriteret det arbejde, der gøres ude i private organisationer, højt. Deres styrke har været, at de har haft en holdning til tingene, uanset om det har været af kirkelig art eller inden for andre sammenslutninger. Man har haft en holdning til et problem og prøvet på at gøre noget ved det ud fra denne holdning.

Derfor er jeg glad for, at CD sagde, at man ville støtte dette. Det er netop Kristeligt Folkepartis primære idé med dette forslag, at så mange penge som overhovedet muligt skal kanaliseres over i de private hjælpeorganisationer både til det forebyggende arbejde, til bekæmpelse af problemet og også til at hjælpe de mennesker, der er kommet ud i et misbrug. Men vi skal også have det offentlige med. Det offentlige og det private skal gå hånd i hånd også her. Vi har ikke tænkt os, at der skal ansættes flere folk i kommunerne. Måske skal der ske en omprioritering, måske en anden fordeling af opgaverne, måske kunne man trække på én, der havde en særlig viden om alkoholproblemet.

Op så mener vi i øvrigt, at de mennesker, der sidder og bestemmer, at der skal være – havde jeg nær sagt – en beværtning, en beverding på hvert eneste hjørne eller tre i samme gade, også skulle være ansvarlige for, hvad konsekvensen er. Det er nemt nok at sidde og give bevilninger, når det er nogle helt andre mennesker, der har ansvaret for, hvad der sker. Vi vil gerne se på, om det er muligt at få det ansvar placeret.

Vi mener også, at det kunne lægge op til et forslag om, at kommuner og amter får en end-

[Inger Stilling Pedersen]

nu større ansvarlighed. De er ikke uansvarlige i dag. Der gøres et stort arbejde i kommunerne og i amterne, måske lidt forskelligt fra sted til sted. Man har erkendt, at alkohol er involveret i næsten al kriminalitet, hustruvold, børnemishandlinger, trafikulykker og meget andet.

Hr. Køpke Christensen taler om de små i samfundet. Jamen hvad enten man hører til de små eller de store i samfundet, skal man selvfølgelig have mulighed for at købe det samme. Vi skal ikke sige: Fordi du har den og den indtægt, må du ikke købe noget. Men spørgsmålet er, om man ikke kunne få råd til at købe sin øl alligevel, selv om man lagde en reklameafgift på 2, 3 eller måske 5 øre på.

Men alkoholproblemer findes i alle sociale lag, fra de øverste til de nederste, og måske også her i huset. Derfor er det så svært at trænge igennem, når det er noget med alkohol, for man tør ikke have en holdning; man er simpelt hen så vattet. Nogle siger, at de har et afslappet forhold til alkohol. Det betyder i realiteten, at de intet forhold eller ingen holdning har. Man kan godt have et fornuftigt forhold, så man bruger alkohol på den rigtige måde.

Vi vil i hvert fald gå ind i et udvalgsarbejde, hvor vi håber at vi opnår et godt resultat.

Hans Jørgen Jensen (S):

Nu får jeg så mine fem minutter.

Jeg vil gerne lige trække nogle ting frem i forbindelse med hele lovforslaget, som jeg i hvert fald også har en lille andel i. De forebyggelses- og bevillingsnævn, der skal være ude i kommunerne, skal være med til at udforme en samlet alkoholpolitik for kommunen. I dag har vi bare nogle bevillingsnævn, så der skal ikke være et nyt udvalg. Vi har bevillingsnævn i mange kommuner, men de har kun interesseret sig for at udstede bevillinger til restaurationer, bodegaer m.v. Når vi får et forebyggelses- og bevillingsnævn, skal dette også udforme nogle alkoholpolitiske mål for hver eneste kommune. Det ligger der i forslaget. Det er noget nyt.

Disse forebyggelses- og bevillingsnævn skal sammensættes af folk fra boligområderne, fra lejebggeriet, ejerboligerne og fra grundejerområderne, sådan at man også kommer derud, hvor mennesker lever ensomt. Denne ensomhed skaber mange alkoholikere i vores samfund, og derfor er der også en indsats at gøre for dette forebyggelses- og bevillingsnævn her.

Vi skal også have folk med fra arbejdsmarkedets parter, altså fra LO-området og fra DA-området, fra FTF m.v., så vi kan komme ud på arbejdspladserne og hjælpe folk. I dag fyrer man bare folk, hvis de har et alkoholproblem, og idømmer dem en bøde på 10.000 kr. – 5 ugers karantæne i arbejdsløshedskassen. I stedet for at hjælpe de mennesker, som har alkoholproblemer på arbejdspladserne, fyrer man dem. Derfor kan man sige, at det, der ville være det nye og epokegørende i et forebyggelses- og bevillingsnævn, er, at man for første gang i Danmarkshistorien får en alkoholpolitik derude, hvor mennesker lever, derude hvor menneskene får skabt de problemer, som fører til misbruget. Derfor er det helt ved siden af, når man heroppe står og taler om, at det vil blive bureaukratisk, og hvad ved jeg.

Jeg var da også meget glad for at høre nogle betragtninger om vores folkeskoler, hvor undervisningen kunne blive meget mere intensiveret, end den er i dag. Derfor ligger der altså noget nyt, noget godt og noget epokegørende i dette forslag.

Må jeg også have lov til at nævne, at det er hensigten, at fonden, der skal nedsættes, skal have et fornuftigt samarbejde med alle de frivillige organisationer, så man kan få skabt forudsætningen for et ordentligt oplysningsarbejde og også for, at man kan tage imod de mennesker, der kommer hjem efter at være blevet behandlet for alkoholmisbrug, på en helt anden måde, end man har kunnet gøre det før.

Så skal jeg til allersidst nævne noget om forskning. Danmark er et uland, når det drejer sig om forskning på alkoholproblemerne områder. Derfor har man også sagt, at der i fondens regi skal være nogle midler til rådighed, nemlig 7,5 mio. kr., som skal bruges til forskningsformål. Vi har to ganske udmærkede forskningscentre i vores land, som kunne få pengene til at forske for, så man kan finde ud af, hvad årsagerne er til alkoholmisbrug, og også forske på en sådan måde, at man kan finde frem til, hvordan man kan hjælpe mennesker ud af deres alkoholmisbrug.

Jeg tror ærlig talt, at når vi får lejlighed til at gennemdrøfte dette i udvalget med regeringspartierne og også med Fremskridtspartiet – som jo ikke er helt uvillig til at se på dette forslag, sådan har jeg i hvert fald fornemmet det – vil der være et stort flertal for at gennemføre en

[Hans Jørgen Jensen]

alkoholpolitik i Danmark. Hver eneste dag læser man i aviserne om noget, der er sket på grund af alkoholmisbrug. Lad os komme i gang med det her arbejde snarest muligt!

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Jeg forsøger på at klare det her med en kort bemærkning for at prøve at undgå en anden omgang, men lad os nu se, om det lykkes.

Må jeg have lov til at gøre hr. Køpke Christensen opmærksom på, at vi lige netop har oplevet nogle prisnedsættelser på alkohol. En pilsner koster faktisk 26 øre mindre i dag, end den gjorde for ganske kort tid siden. Hvis den nedsættelse nu kun havde været 25 øre, havde vi måske allerede dér kunnet hente en væsentlig del af finansieringen.

Med hensyn til spørgsmålet om ansættelser og udgifter i den forbindelse vil jeg gerne sige til fru Karen Højte Jensen, at det er jo nok et af de steder, hvor man skal læse hinandens tekster og også læse dem med en vis forståelse. Men jeg vil da gerne understrege, at der ikke står noget om nyansættelser og udvidelser af normeringerne i det materiale, som vi har produceret. Og det er en klar misforståelse, hvis man tror, at man kan hente dækning over Alkohol fonden til udgifterne til det arbejde, der faktisk allerede bliver gjort af alkoholkonsulenter eller af socialcenterkonsulenter, der har sådanne funktioner. Jeg mener slet ikke, at de sådan mere – undskyld udtrykket – ordinære konsulenter kan betales over Alkohol fonden. Derimod kan man søge om penge, når man vil foretage sig noget nyt, noget anderledes, noget utraditionelt, noget spændende, og få noget undersøgt og få vurderet, om det er noget, der duer til noget.

Det sidste, jeg vil sige, er, at så vidt jeg husker, var selv Fremskridtspartiet ikke afstandtagende over for WHO's målsætning om at forsøge at få alkoholforbruget nedsat med 25 pct. inden år 2000. Jeg kan ikke huske, om Fremskridtspartiet var med eller ej, men hvis de var med dengang, er det egentlig mærkeligt at høre hr. Køpke Christensens udtalelser i dag, som nærmest går i retning af, at nu skal der drikkes noget mere i det danske samfund. Det er vi i hvert fald ikke enige i.

(Kort bemærkning).

Køpke Christensen (FP):

Jeg skal også prøve på at undgå at forlænge debatten. Jeg mener ikke, der er grund til at køre meget mere rundt i denne debat, for vores grundlæggende syn har jeg jo gjort rede for. Det vil jeg ikke gå mere i dybden af.

Det, der får mig herop, er Kristeligt Folkepartis ordfører, der antydede, at der også var alkoholproblemer her i huset, og jeg vil da bare understrege, at det vil være det samme som at konstatere, at Ålborg ligger vest for Storebælt. Altså det er jo sund logik. Folketinget tegner vælgerbefolkningen, og hvis det skulle forekomme, at der er nogle her i huset, der har et misbrug af alkohol, er det vel ikke unaturligt. Men at det skulle være baggrund for, at der ikke er flere partier, der støtter dette forslag – jeg må sige, at den bemærkning forstod jeg overhovedet ikke. Og jeg vil da gerne have en uddybning, og det håber jeg så der kommer.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ja, den må jeg så komme med, for at der ikke skal foreligge misforståelser.

Jeg har ikke sagt, at vi har alkoholproblemer her i huset. Vi har nogle forskellige opfattelser omkring alkohol. Jeg talte om en vattet holdning til alkohol, sådan at man ikke vil gribe ind over for det, for vi drikker jo alle sammen. Det er ikke det samme som at være alkoholiker, fordi man synes, at man gerne vil have lidt at drikke. Hvor meget og hvor lidt kan vi så finde ud af hen ad vejen. Det var holdningen, jeg snakkede om, ikke om alkoholikere i Folketinget.

Sundhedsministeren (Ester Larsen):

Som det er fremgået af debatten, er vi rimelig uenige om dette lovforslag. Og jeg har lyttet til de knubbede ord, som debatten blev indledt med.

Men jeg må sige, at jeg synes, det er lidt påfaldende, at man bliver irriteret over at se sit eget beslutningsforslag omsat til lovforslag. Jeg har megen forståelse for, at det kan virke irriterende, når man ser sine egne ønsker opgjort. Man har gjort sig megen umage med bemærkningerne til beslutningsforslaget, og det må jo være meningen med at ledsage et beslutningsforslag med bemærkninger, at de skal

[Sundhedsministeren]

indgå med en vis vægt. Der er utrolig mange bemærkninger, og der er bilag til også, så hele beslutningsforslaget med bemærkninger og bilag omfatter hen ved en halv snes sider. Det må jo have en mening, at man har ulejliget sig i den grad, som tilfældet er. Man har meget detaljeret beskrevet en lang række krav og en lang række ønsker. Og nu har man meget travlt med at sige, at sådan var det slet ikke ment, det skulle ikke tages alvorligt, der skulle sandelig ikke ansættes mennesker til alt det her arbejde. Man taler om, at der skal ske en væsentlig styrkelse af indsatsen, men pludselig er det ikke noget merarbejde.

Man skriver i bemærkningerne: »Til at igangsætte og koordinere arbejdet i kommunen og tilknytte forebyggelses- og bevillingsnævnene skal ansættes en eller flere konsulenter. Udgifterne hertil betales fuldt ud af kommunen.« Om amterne skriver man, at der til at koordinere behandlingsarbejdet på amtskommunalt plan og i forhold til kommunerne skulle ansættes et nærmere bestemt antal konsulenter, og at udgifterne hertil skulle betales af amtskommunerne.

Nu forklarer man så, at det sandelig ikke er meningen, at de skal ansættes, for de er der i forvejen, og at de ikke skal have deres løn fra fonden. Jeg må sige, at der er meget få kommuner, som har konsulenter ansat. De har ansat socialrådgivere og mange andre typer personale, men de er faktisk rimelig vel beskæftiget, og hvis man pålægger kommuner nye opgaver, er man nødt til at efterleve det udvidede totalbalanceprincip, som er gældende for vores samarbejde med amter og kommuner. Jeg vil også nok sige, at hvis det var meningen fra starten, at det skulle være personale, der var ansat i forvejen, er det lidt underligt, at det ikke med en eneste sætning i dette righoldige materiale antydes, at man kunne benytte det personale, der var ansat i forvejen.

Jeg må sige, jeg er lidt imponeret af den troskyldige holdning, som man lægger for dagen over for det udvidede totalbalanceprincip. Selv om kommunerne skulle vælge at lade dette arbejde udføre af allerede ansat personale, vil de så sikkert som amen i kirken stille krav om compensation for det arbejde, som så skal udføres af nogle andre. Sådan er virkelighedens verden, og den kan jeg ikke lave om på.

Men hvis vi skal sige noget positivt, og det skal vi da indimellem, til hinanden, så er vi da enige i det sigte, at vi har et alkoholmisbrug, som forpligter os til en indsats, og jeg synes, vi ofrer megen opmærksomhed og mange midler på området, og jeg synes også, at der er positive resultater at aflæse.

Jeg synes, det er et gennembrud af kolossal rækkevidde, at arbejdsmarkedets parter, DA og LO, nu er gået aktivt ind i arbejdet med at få indført en alkoholpolitik på virksomhederne, at man nu har lagt sig i spidsen for at få denne meget nødvendige og udmærkede nyskabelse, og at man accepterer, at alkoholproblemer er problemer, man åbent diskuterer ligesom en lang række andre personaleproblemer. Jeg synes, det er en utrolig landvinding, der er gjort, og det batter meget mere end stribevis af offentlige ansættelser.

Et andet nybrud, som jeg er meget glad for, er det samarbejde, som nu er aftalt mellem Dansk Idræts-Forbund og Sundhedsstyrelsen om, at man vil gå ind i et aktivt samarbejde om at formidle oplysning om alkohol og alkoholmisbrug i idrætsforeninger. Jeg tror, der er en meget stor mulighed for at opnå de holdningsændringer, som lige præcis er det, vi har behov for. Når man skal påvirke menneskers holdninger, er det ikke givet, at den lykkeligste vej er den betonbelagte hen over stribevis af offentlige ansættelser.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Som jeg sagde i min første ordførertale, må vi igennem udvalgsarbejdet prøve at komme nærmere hinanden og komme nærmere en forståelse, og selv efter de bemærkninger, som ministeren gjorde, føler jeg stadig væk, at der er nogle muligheder for, at vi kan tale os til rette og gennem spørgsmål og svar finde ud af nogle ordninger.

Når jeg markerede, er det, fordi jeg godt vil sige, at lige præcis på de to hovedområder, som ministeren tog fat i her til sidst, nemlig hvordan situationen udvikler sig på arbejdsmarkedet og med hensyn til idrætsorganisationernes nye initiativer, er der en ganske nøje overensstemmelse med den udvikling, som vi har givet udtryk for at vi ønskede, hvor vi netop har sagt, at det ikke skal gøres til noget landspolitisk, men til noget, som man aftaler

[Qvist Jørgensen]

indbyrdes på den enkelte arbejdsplads. Det er lige præcis det, der er sket, således at vi i dag kan se, at der på ca. 40 pct. af landets arbejdspladser er indgået aftaler om, hvordan man forholder sig til alkohol.

Det kan godt være, at nogle af os ikke er helt tilfreds med alle aftalerne, men det er vigtigt at understrege, at det er noget, man har fundet ud af selv. Det er ikke betonvejen, men den anden vej, der er lykkedes, og måske i et flottere omfang end nogen af os havde turdet håbe, da vi begyndte denne debat for efterhånden mange år siden.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det drejer sig om det sidste, som ministeren var inde på. Andet vil jeg ikke kommentere, for det kan vi få lejlighed til i udvalget, og der er mange, der gerne vil hjem, og det er fredag.

Jeg er meget glad for, at man har fået aftaler i gang om forebyggelse og oplysning i idrætsforeningerne, men hvad gør vi ved det egentlige problem, at idrætsforeninger skaffer deres penge gennem alkoholsalg, også til unge mennesker?

Det behøver ministeren ikke svare på nu, men vi skal nok se på, om vi har mulighed for at støtte idrætten på sådanne måder, at det ikke bliver nødvendigt at lave ølfestivaler og alt muligt, hvor man faktisk oplærer de unge til, at man skal bruge alkohol. Det vil jeg gerne tage op i udvalget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden:

Den fg. formand (Ahlmann-Ohlsen):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Der er foretaget ændringer i følgende udvalg:

Miljøudvalget (12/12 91):

Udtræder: Elisabeth Arnold (RV)

Ny stedf.: Marianne Jelved (RV)

Erhvervsudvalget (12/12 91):

Udtræder: Eva Fatum (S)

Ny stedf.: Frank Jensen (S)

Retsudvalget (12/12 91):

Udtræder: Pia Kjærsgaard (FP)

Ny stedf.: Kirsten Jacobsen (FP)

Sundhedsudvalget (12/12 91):

Udtræder: Inger Stilling Pedersen (KRF)

Nyt medl.: Lysholm Christensen (KRF)

Folketingets næste møde afholdes tirsdag den 17. december 1991 kl. 12.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Med hensyn til de øvrige møder i den kommende uge skal jeg henvise til den omdelte ugeplan.

Mødet hævet kl. 15.08